

РЕШЕНИЕ

№ 555

гр. София, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8913** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 вр. с чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата на Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“, ЕИК[ЕИК], представявано от Д. Л. Л. срещу писмо № 02.50-14 от 09.09.2022г., издадено от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, с което на основание чл.64, ал.3 вр. чл.62, ал.1-3, чл.57, ал.1, т.2 и т.3 от ЗУСЕСИФ е отказана верификация на разходи в размер на 26 572.67 лева, включени в Искане за междинно плащане № 2 от 12.05.2022г. по т. 1-12 от атакувания акт.

В жалбата се излагат съображение, че оспореното решение е незаконосъобразно поради нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Изтъква се, че в проектното предложение никъде не е заложено условие за вписване в списъка, воден от Министъра на икономиката и индустрията по реда на чл. 181п от ЗПП. Твърди се, че налагането на такова изискване за признаване на орган за алтернативно решаване спорове към сдружение „НАЗП“ от Министъра на икономиката и индустрията се явява едностранно поставено условие от УО на ОПДУ, след подписване на административен договор и започване на изпълнение на дейностите по проекта. Сочи се, че направените констатации в оспореното решение не са съобразени с императивните изисквания на чл. 63, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗУСЕСИФ. В заключение

жалбоподателят моли съда да отмени решението на УО на ОПДУ, като го задължи да верифицира отчетените разходи.

В съдебно заседание жалбоподателят- сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ се представлява от адв. Емирски, който поддържа жалбата с релевираните в нея доводи. Претендира се присъждане на разноски, съобразно представен списък по делото. В писмени бележки се доразвиват изтъкнатите доводи, като се посочва, че изискването на чл.181п от ЗЗП не е част от ангажиментите на бенефициента в изпълнение на проектното предложение, тъй като уреждането на потребителски казуси по алтернативен начин може да се осъществява чрез множество различни способи, регламентирани в различни закони. Намира мотивите на административния орган за противоречиви, след като приема, че представените документи по И. не дават увереност на УО на ОПДУ, че дейностите по проекта са извършени така, както са заложили във формуляра, което всъщност било признание, че е създаден и действа орган за алтернативно решаване на спорове. Отделно от това извършва паралел и с проведено спрямо бенефициента производство по определяне на финансова корекция, тълкувайки го в насока, че настоящото атакувано решение е неправилно.

Ответникът – ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София – град, III отделение, 10 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази взе предвид следното от фактическа страна:

На 03.02.2021г. между директор на дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет, в качеството на ръководител на УО на ОПДУ и Сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“, представлявано от С. С. А., е подписан Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДФП) № BG05SFOP001-3.003-0122-C01 по Оперативна програма „Добро управление“, за изпълнението на проект с наименование „Нови решения в света на технологиите“, с обща стойност на проекта 81 265,63 лв.

Във връзка с това чрез ИСУН е постъпило искане за междинно плащане, регистрирано под № 2/12. 05.2022г., с което сдружението е поискало изплащане на сумата от 26 823.55, съставляваща обща стойност на отчетените разходи, съгласно финансовия отчет.

На основание чл.63, ал.1,т.2 и ал.2 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция от 23.06.2022г. /л.263/ като от бенефициента за изисквани допълнителни документи и разяснения, както и извършване на необходимите корекции в пакета отчетни документи.

На 30.06.2022 от оспорващия са постъпили документи и разяснения с писмо № BG05SFOP001-3.003-0122-C03-M052-D001 /л.268/, както и версия №2 на пакета отчетни документи.

Впоследствие от УО на ОПДУ са изпратени още две писма до бенефициента с искания за допълнителни документи и разяснения, съответно от 06.07.2022г. и 15.08.2022г. /л.252 и л.244/ като с писма, съответно, № BG05SFOP001-3.003-0122-I03-MO53-A001 от 14.07.2022г. и BG05SFOP001-3.003-0122-C03-MO54-A001 от 30.08.2022 бенефициентът представил допълнителни документи и разяснения и, съответно, версия №3 и версия № 4 на пакета отчетни документи.

С писмо с изх. № № 02.50-14/09.09.2022г. от директор дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ на осн. чл.64, ал.3 във вр. С чл. 62 ал.1-3, чл.57, ал.1,т.2 и т.3 от ЗУСЕСИФ на бенефициентът не са верифицирани разходи в размер на 26 572,67 лв., което е обжалвания в настоящото производство акт.

За да не верифицира разходите в посочения размер, включени в Искане за междинно плащане от 12.05.2022г., УО се е мотивирал с липсата на доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл.181п от Закона за защита на потребителите, който орган е заложен в Дейност 2 на проекта, както и че поради неизпълнение на Дейност 2 от проекта, извършената работа по Дейност 3: „Провеждане на информационни кампании за популяризиране на орган за алтернативно решаване на потребителски спорове“ не може да бъде приета поради логическа обвързаност и последователност на двете дейности. УО на ОПДУ посочва, че счита, че след като наименованието на Дейност 2 е „създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски спорове“, то следва бенефициентът да е бил наясно, че орган за алтернативно решаване на потребителски спорове се създава така, както е предвидил законодателят в Раздел II на глава 9 от Закона за защита на потребителите. Посочва, че не е осъществена дейност по разглеждане на потребителски спорове чрез изрично създадена за целта платформа, като в отчетите за отработено време на всеки от експертите, както и доказателствата за извършената от тях работа са променяни при всяка версия на пакета отчетни документи в опит да бъдат отстранени слабостите, констатирани от УО на ОПДУ; при първоначалната версия на пакета се отчита работа от експертите по Дейност 2, която не е заложена в проектното предложение, а отчетената работа от експерта по Дейност 3 и по-точно представения продукт, въпреки, че е приет от бенефициента без забележки, не отговаря на минималните критерии за качество и релевантното към проекта; при версия №2 на пакета отчетите на експертите по Дейност 2 отново се посочва, че извършват работата, която не е предвидена в проектното предложение и същевременно разглеждат жалби, но представените доказателства за разглежданите жалби не се отнасят към периода за допустимост, заложен в проекта.

По отношение отчетите за отработено време на експерта по Дейност 3, както и доказателствата за извършената от него работа, УО на ОПДУ посочва, че те също са променяни при всяка версия на пакета отчетни документи в опит да бъдат отстранени слабостите, констатирани от УО на ОПДУ.

В резултат на изложено в горния смисъл мотивиране, с обжалвания акт УО на ОПДУ е направил следните констатации:

1. 772,80 лева по РОД „Сметка за изплатени суми май 2022“ от 09.05.2022 г. на Д. П. Ш., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждение Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред.

ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

2. 537,60 лева по РОД „Сметка за изплатени суми май 2022“ от 09.05.2022 г. на Д. П. Ш., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждение Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

3. 1 702,40 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на В. М. М., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

4. 2 598,40 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на В. М. М., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

5. 2 419,20 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на В. М. М., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

6. 1 523,20 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на Г. С. Х., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181 буква п от Закона за защита на потребителите;

7. 2 508,80 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на Г. С. Х., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181 буква п от Закона за защита на потребителите;

8. 1 523,20 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г.

на В. Г. Х., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

9. 2 508,80 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на В. Г. Х., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно липсват доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите;

10. 1 492,80 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на М. С. Р., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно при липсата на доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите, няма увереност, че „разработената подробна система за реализиране на информационната кампания“ има необходимите качества и принос към изпълнение целите на проекта;

11. 1 393,28 лева по РОД „Сметка за изплатени суми юни 2022“ от 09.06.2022 г. на М. С. Р., отчетен по бюджетен ред I.1.2 Разходи за възнаграждения Дейност 2 Създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ ред. ДВ бр. 39/2022 г. (разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд), а именно при липсата на доказателства, че е създаден и функционира Орган за алтернативно решаване на спорове по смисъла на чл. 181п от Закона за защита на потребителите, няма увереност че „разработения план подробно отразяващ предвижданите дейности по медии и разположени във времето“ има необходимите качества и принос към изпълнение целите на проекта;

12. 7 592,19 лева по РОД „Друг“ от 30.04.2022 г., отчетен по бюджетен ред II.2.1 Други допустими разходи, не могат да бъдат верифицирани като недопустими по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ (разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи), а именно: непреките разходи на Бенефициента следва да са до максималния допустим размер на единната ставка 40%, изчислен като процент върху неговите допустими преки разходи съгласно т. 4.5 от Условието за изпълнение на проекти, финансирани по Оперативна програма „Добро управление“ по процедура BG05SFOP001-3.003.

На 09.09.2022г. сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ получило на профила си в ИСУН с кореспонденция BG05SFOP001-3.003-0122-C03-M058 акта, с който УО на ОПДУ не верифицира като недопустими разходи в размер на 26 572.67 лева, включени в Искане за междинно плащане №2 от 12.05.2022г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване. Разгледана по същество е основателна.

Необходимо е да се отбележи, че в Държавен вестник, бр. 51 от 1.07.2022 год. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 год., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 год., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник". Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на Закона към ДВ. бр. 52 от 9.06.2020 год., при посочване на новото му наименование, в сила от 1.07.2022 год.

Според разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕФСУ /с наименование преди изменението ЗУСЕСИФ/, Управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министър-председателят, който със Заповед № Р-142/08.08.2022г., на основание чл.77а, ал.1, т.1 - 3 и ал.2 от Устройствения правилник на МС и неговата администрация, чл.9, ал.5 от ЗУСЕСИФ, е възложил на И. П. – Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС, да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020. С оглед изложеното съдът приема, че процесният акт е издаден от компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК.

Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя във връзка с подадено искане за междинно плащане № 2/12. 05.2022 г., включително и представените към същото разходооправдателни документи. Същото е приключило с издаване на оспорвания акт.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕФСУ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от

управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕФСУ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕФСУ. Според чл. 59, ал. 1 ЗУСЕФСУ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕФСУ.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от закона предвижда, че Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато: 1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима; 2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I; 3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи; 4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация. В тази връзка не се споделя възражението на дружеството – жалбоподател за допуснато нарушение на чл. 63, ал. 1, т. 2 и 3, доколкото съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, в случай, че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане. По реда на чл. 63, ал. 1 УО е изискал допълнително представяне на документи и разяснения, при разглеждането на които е констатирал несъответствия. Спорът всъщност е за значението и отражението на тези несъответствия при вземане на оспорваното решение.

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на предвидените в одобрения проект и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите не надхвърлят праговете за съответната категория в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект; 4. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд; 5. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 6. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 7. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение X. от Регламент (ЕС) 2021/1060 и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 82 от Регламент (ЕС) 2021/1060; 8. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

За да не верифицира суми по РОД в частта по т.1 до 11 от акта, УО се е мотивирал с

липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (в действащата към датата на отказа за верификация редакция), условия - разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд. Основният изтъкнат аргумент е, че сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ не притежава необходимата съгласно чл.181п от Закона за защита на потребителите регистрация за създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски спорове, така както е предвидил законодателя в Раздел II „Алтернативно решаване на потребителски спорове“ на Глава 9 от ЗЗП.

Съдът намира горната констатация за неправилна и несъответстваща на правната квалификация по чл.57, ал.1, т.3 от ЗУСЕФСУ, но не заради доводите, изтъкнати от жалбоподателя. Възраженията на последния са в насока, че налагането на изискване за признаване на орган за алтернативно решаване на спорове от Министъра на икономиката и индустрията по реда на чл.118п от ЗЗП се явява едностранно поставено условие от ОУ на ОПДУ, след подписване на административния договор и започване на изпълнението на дейностите на проекта. Всъщност това е изискване на българското законодателство. Дейност 2 по проекта е „създаване на орган за алтернативно решаване на потребителски спорове“. Съгласно чл.181п от ЗЗП действия на такъв орган могат да се извършват едва след признаването му и включване в списък , одобрен от министъра на икономиката. Неудачно е сравнението, направено от жалбоподателя, че за никой друг вид орган за алтернативно решаване на спорове- адвокати, медиатори, омбудсман, арбитраж и т.н. няма поставено изискване да бъде признат от министъра на икономиката. Касае се за различни форми на алтернативно решаване на спорове, като всички те имат своето уреждане в българското законодателство- Закон за медиацията, ГПК, Закон за омбудсмана, като в съответния нормативен акт са предвидени конкретни изисквания за признаване на всеки един вид доставчик на алтернативно решаване на спорове. В този смисъл административният орган правилно е изискал от бенефициента да представи доказателства във връзка с чл.181п от ЗЗП, тъй като всички разходи следва да се извършват съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Всяко нарушение на българското законодателство, включващо всички закони и подзаконовни нормативни актове би било основание за непризнаване на разходите за допустими, но не по посочената правна квалификация от УО на ОПДУ.

В случая е налице несъответствия между правното квалифициране на отказа от верификация по т.1-11 от обжалвания акт с изложеното фактическо мотивиране. Основанието на чл.57, ал.1, т.3 от ЗУСЕФСУ не следва да се обосновава с неизпълнение на предвидени законови изисквания, а именно – включване на органа за алтернативно решаване на потребителски спорове в списък по чл.118п от ЗЗП, воден от министъра на икономиката.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ (настояща т.4) разходът, за да е допустим, трябва да не е направен за реално извършени продукти, услуги, строително-монтажни работи и положен труд.

В обжалвания акт няма изложени конкретни мотиви, от които може да се направи извод, че разходите не са извършени и не са изпълнени действията по Дейност 2 (извън твърдението за неспазен чл.118п от ЗЗП) Изводът, направен от УО на ОПДУ, цит.: „Не е осъществена дейност по разглеждане на потребителски спорове чрез изрично създадена за целта платформа“ е обоснован чрез препращане към отчетните документи (цит.: „виж доказателствения материал във версии 1 и №2 на

пакета отчетни документи, а във версия №3 се представят коренно различни доказателства с дати от отчетния период“), без да са посочени конкретните доказателствени материали, както и да е извършен анализ на твърдяните коренни различия при хронологичното им представяне. Не е конкретизирано и твърдението, че в отчетите за отработеното време на всеки от експертите, както и доказателствата за извършената от тях работа, са променени във всяка версия на пакета отчетни документи в опит да бъдат отстранени слабостите, констатирани в ОУ на ОПДУ.

Липсват посочени конкретни фактически установявания за липсваща платформа за решаване на потребителски спорове, както и конкретно посочване на разминаванията в пакета отчетни документи, които УО счита за незаконосъобразни до степен да обоснове извод, че разходите не са за реално доставена услуга. В случая липсват изложени конкретни факти и не е направен анализ на релевантните обстоятелства, които са съответни на посоченото от органа правно основание. Ако УО на ОПДУ е счел, че не е създаден орган за алтернативно решаване на потребителски спорове, той е трябвало да обоснове тази си констатация ясно и конкретно, а не чрез бланкетно твърдение за несъздадена платформа за алтернативно решаване на потребителски спорове и чрез общо твърдение за разминаване в представените доказателства и правени промени в отчетните документи. Фактическите и правните основания на административния акт са предпоставка адресатът на същия да упражни законното си право на защита, а съдът да осъществи контрол за законност върху акта. Липсата на ясни и конкретни фактически основания представлява съществено нарушение на изискванията за форма и е самостоятелно основание за отмяна на акта. Същият извод съдът прави и по отношение на т.12 от обжалвания акт, отнасяща се до отказ за верификация на основание чл.57, ал.1, т.2 от закона по отношение на сумата от 7 592.19 лева по РОД „Друг“ от 30.04.2022г., отчетен по бюджетен ред П.2.1. За да приеме решението си по тази точка, административният орган се е основал на решението си по точки 1-11, а именно, че след като не е изпълнена Дейност 2 по проекта от бенефициента, то Дейност 3 не може да бъде приета поради логичната обвързаност и последователност на двете дейности; посочено е, че в отчета за отработено време експерта, работещ по Дейност 3, както и доказателствата за извършената от него работа, са променени при всяка версия на пакета отчетни документи в опит да бъдат отстранени слабостите, констатирани от ОУ на ОПДУ. С оглед липсата на мотивиране относно извода на административния орган по т.1-11 от акта, липсва мотивиране и по т.12 от същия. Отново не е посочено кои са промените в отчетните документи, които органът възприема като основания по чл.57, ал.1 ,т.2 от ЗУСЕФСУ. Отделно от това, административният орган не е обяснил хронологичната обвързаност между разходите по т.1-11 с разходите по т.12, така че основанията за неверифициране на първите да е по чл.57, ал.1, т.3 от ЗУСЕФСУ и вследствие на това правно основание, вторите да са по чл.57, ал.1, т.2 от същия закон. Тогава, когато един разход не е за реално доставена услуга, каква е взаимовръзката друг разход да не попада в някоя от категориите допустими разходи по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕСИФ; респективно тогава, когато един разход не попада в категорията допустими разходи по смисъла на точка 2, какво значение за прилагането на тази точка би имало, че друг не е направен за реално предоставена услуга.

Предвид изложеното оспореният акт следва да бъде отменен, а преписката върната на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ за произнасяне по искането на сдружение “Национална асоциация за защита на

потребителите“ съобразно указанията, дадени в настоящия съдебен акт.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноски; според представения списък същите са в размер на 2 987.58 лева, от които 2775 лева адвокатско възнаграждение и 212.58 лева държавна такса.

Ответникът е направили възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Като съобрази разпоредбата на чл.143 от АПК и определения в чл. 8, ал. 1 вр. чл.7, ал.2,т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения (след промяната ѝ, обн. в ДВ бр.88/04.11.2022г.) минимален размер от на възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес, съдът намира, че определеното възнаграждение е в съответствие с базовите критерии и следва да бъде уважено направеното искане в посочения размер. С тези мотиви

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Л. Л., акт № 02.50-14 от 09.09.2022г., издаден от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, с който на основание чл.64, ал.3 вр. чл.62, ал.1-3, чл.57, ал.1,т.2 и т.3 от ЗУСЕСИФ е отказана верификация на разходи в размер на 26 572.67 лева, включени в Искане за междинно плащане № 2 от 12.05.2022г. по т. 1-12 от атакувания акт.

ВРЪЩА делото във вид на преписка на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление" за процедиране по искане за междинно плащане № 2, съгласно указанията, дадени в настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет да заплати на сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 2987.58 лева, от които 2775 лева адвокатско възнаграждение и 212.58 лева държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.